

Питомецъ пловитъ, мудрый Стефане днесь.

Бесь азъ и твой и Червска рода

Духомъ и сердцемъ, а гивнѣ, видишь,

Носимъ волнами грозно вѣемъ ѿ нихъ

Не съшѣ, иже в' смѣрти изъ чѣлюсти

Изалъ ма! Дска творитъ границу

Межъ животомъ мнѣ и мрачнымъ адомъ.

Своимъ полезенъ вѣ Анаѣгора

Бгѣвъ падшѣ во днѣ кораблю. И азъ

Полезенъ нѣдѣ Червсмъ: токмо

Ма приведи ты ко врегѣ, щедре!

Плода носити какъ винограднаа

Лоза не мѣжетъ, аще на корени

Своемъ не вѣдетъ крѣпкомъ: такъ

Сынѣ безъ милости ѿчи вѣнетъ

Дней цвѣтъ: щитомъ же ѡнъ покрывѣнъ ѣгѣ

Плениѣ немошнѣ скорѣ и храбрѣ ставъ,

Глазѣ подобно кедрѣ двѣжетъ,

Въ цѣли полезнѣи свѣтѣи стремитса,

Щѣ на радость, Родѣ ж' оутѣхѣ честь

И ползѣ, вѣдрѣ всю тмѣ препѣнъ сѣкѣи.

Предъ ноги тѣю Бѣзи храбрымъ

Нѣшѣтъ, и неба достѣиныхъ дѣютъ.

Своей къ цѣли мѣдрѣ архимидъ прогѣ:

„Дай мнѣ гдѣ станѣ“ къ цѣли моей прошѣ

И азъ въ границу тѣсны вѣрженъ